

குடியம்,
குருவடியே திணை.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணமாப்பண்ணை

சிரீலசிரி

ஐயா

சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள்
நற்றுக்கிரியை வைபவத்தைத்தோடர்ந்துயற்றிய
சரித்திரச்சுருக்கமும், செய்யுட்களும்.

மாணக்கன்
திருச்செந்தூர் திருப்புகழ்
விநாயக ஒதுவாரால்
எழுதப்பட்டி வெளிவந்தது.

தூக்களுதை ௮௨ (21-1-1934)

குதமயம்,

குருவடியே துணை.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணமார்பண்ணை

சிரிலசிரி

ஐயா சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஐயா,

கடல்புடை சூழ்ந்த நிலமகட்டு, ஆவியுங்கண்ணும் பொற்று
யும் போன்ற றுளதாயும், நீர் வளத்தானே: வாழைகள், கருப்புகள்
கெங்குகள், கழுதுகள் பலாக்கள் முதலிய தருக்கள் செறிந்த
சொலைகள் பெரும் பயன்களைத்தரவும்; சந்தனம், தேக்கு, அயில்
நவதாரம், நாங்கு கோங்கு, கருங்காலி, தோதகத்தி, ஆகினி
வங்கும், முதற்பல தருக்கள் எயிலென வளைந்துள்ளதும்; இனி
புரளி, பிச்சி, ரோஜா, இந்நவாட்சி, குடைமல்லிகை, ராசமல்லிகை, அநி
கமல்லிகை பவழமல்லிகைவெட்டிவோர், மருக்கொழுந்து, கருவூம
குந்து, வெள்ளெருக்கு, செறுந்தி, கூவிளம் இவைகள் நிறைந்த கந்த
விவனங்கள் மிகுந்துள்ளதாயும்: தடாகங்கள், கூவல்கள், செங்காழ
செலுடைகள், முதலான நீர்நிலைகள் கெருங்கியுள்ளனவாயும்; திம்
புள்ளதோறும் மும்மாரிபொழிவனவாயும்; அதன்பயனால்தானியாதி
யுள் வருடமொன்றுக்கு போகம் மூன்று கிளைந்து செழித்தோங்
கல் பற்றியே தரித்திரமெனுஞ்சொல் தரித்திரப்படுங்காணத்
தின், பசிப்பிணி இன்னதென அறியாமலும், வெள்ளங்களினு

லும், மழைகள் மிகுதியினாலும், பெருங்காற்றிடி முதலான உற்பா
தங்கள் என்றென்றுமின்னுட்டிற்கில்லாமலும், கொலை, களவு,
முதலேந்தம் அறக்கடிந்தம், மாஞ்செடி கொடியுள்ளன ஓரநின்
உயிர்களுக்கூட, வாடுகல் உதிர்ந்தல், வெட்டுதலின்றிச் செழித்
தேசங்களும், சிம்மமும் யானையும், புலியும்பசுவும், நாயுங்குரங்கும்
பூனையுமெலியும், காகமுகுகையும், கருடனும்பாம்பும், முதலான
விரோத பிராணிகளும் ஒத்துவாழவும்; பள்ளிக்கூடங்கள், வித்தி
யாசாலைகள், சாதுசங்கங்கள்; வேதக்கழகங்கள், திருக்கொணாமலை
கதிர்காமம் முதலான புண்ணியதலங்களைத் தம்முள்பெற்றதும்;
தற்கம், வியாகரணம், மீமாம்சம் முதலிய ஆராய்ச்சியாளரும்
பற்பல உளவாகக்கொண்டும், விணைநாகசரம், மத்தளம், பாதநா
ட்டிய மோங்கும்ஒலிகளும் இடைவிடாது முழங்கவும்: ஆதிசைவ
மறைபுயர்கள் வீதிகளும், அந்தணர்கள் வீதிகளும், சத்திரியர்
கள் வீதிகளும், வையசியர்கள் வீதிகளும், கங்கைகன் மரபிற்றேன்
றும் சைவ வேளாளர்கள் தம்மைக்கொண்டும் தாமேவிற்தும்
தருமஞ்செய்கின்ற வீதிகளும், சூத்திரர்கள் நிறைந்த ஆவண
வீதிகளும், மாடங்கள், உப்பரிக்கைகள், நிலா முற்றங்களும்,
கோபுரச்சிகரங்கள் நெருங்கியுள்ளனவாயும் சூதிரைப்பந்தியானைப்
பந்தி தேசணிகள் அனுப்பு மண்டபம் திறுத்தமண்டபம் மாமண்ட
பம்,கெற்பகரங்கள்முதலிய அமைந்துள்ள தும் தபோகனர்கள்மெய்
பொருளுணர்ந்து வாழும்படியான மடாலயங்கள் நிறம்பப்பெற்ற
தாயுள்ள சுழகாட்டிண்கண் வண்ணமார்பண்ணை என்னுந்நகரத்
தில், சைவவேளாளர் மரபினிற்றேன்றி சைவசமயத்து அழுந்து
தலால், விபூதி, அக்குவடம் சிரி பஞ்சாக்ரசிவம், சைவானுட்டா
னம் முதலிய சிவபூசையினும் கொடை, தயை, அருள் நிறம்பியும்
சுற்றத்தளுவல், கண்ணோட்டம் வைத்தல், பழமைபாராட்டல்,
முதலானநற்குண நல்லொழுக்கந்தலைக்கொண்ட சிரிமான் சின்
னத்தம்பியாபிள்ளையவர்கள் மாதவத்தின் பேற்றால், எங்காடுஞ்
சைவமோங்கி பாழுத்தி அடைந்து ஆன்மாக்கள் நித்தியானந்தத்

தை அடைய வெண்ணி தாமும் தனது மனை விரதசீலியார்மணி வயிற்றில் இறைவனருளால், நன்மாசம், நன்னச்சத்திரம், நற்றிசி நல்லோறையில், கலைமகள் பயன்பெற, சைவஞ்செயம்பெற, ஐந்தெழுத்து நீறு, கண்டிகை நிலைபெற, உயிர்கள் பதம் பெற அந்நாட்டினர் இன்பம்பெற போற்றித் துதிக்குமாறு வலம் புரிச் சங்கு ஓர் கன்முத்தை சுன்றுப்போல் ஓர்புத்திரரைப்பெற்றேந்தினார்கள். அப்புதல்வருக்கு சுவாமிகாதனைன்றும், அருமைத்திருநாமம் தம்பையாவெனவும், நாமகர்னஞ்சுட்டியும்; புத்திரப்பேறு அடைந்தார்செய்யுஞ் சடங்கத்தனையும் புரிந்தும், அன்னையர்மடியீதும், தக்கையார்தொழ்மீதும். தொட்டிலிலும் உரியார் கரமேவதாலாட்டி, பூக்காட்டி, நிலாக்காட்டி, சீராட்டி, பாராட்டி வளர்க்குந்நாட்களிலே, அன்னை பாலருத்துக்கோறும், சிவஞானமுப தேசிக்கச்சித்திபெற்ற குழந்தைக்கு, ஐந்தாண்டின் பள்ளிக்கு வைத்து படித்து வருங் காலங்களிலும், கல்லொழுக்கம் சிவசின்னத்தோடும் ஆசானுக்கு விதிமுறை கொண்டு நாடோறும் வணங்கி, அரிய, சிறிய பருவத்திலும் குரவர்பால் ழிடைபெற்று பள்ளிக்கூடத்தின் படிப்பு முற்றியபின் “பாடை ஏறினும் ஏடைவிடேல்,” என்பதையும், “கற்ககசடற,” என்பதையும், “கற்கைநன்றே, கற்கைநன்றே,” எனவரும் வாக்கியங்களைக் கைப்பற்றி, புத்தகங்களுங்கைகளுமாக வளருங்காலத்து, தென்மலைமுனிவனைத்தேடியுங்காண்கிலேம். அவனிவனென்றே அறிவுளார் போற்றும் சிரிலசிரி நாவலர்பெருமான் மருகரும், மாணுக்கருமான நொத்தாரிசு பொண்ணையாபிள்ளை யென்ற பெருந்தகையார்பால் இலக்கிய இலக்கணங்களும், சங்கநூல்கள் முற்றும், சைவசித்தாந்த திராவிட மாபாடிய முதற் பதினான்கும், இதிகாச புராணங்களும், பிரமதக்கண்டன உணர்ச்சிகளும், வாரிக்கொள்ளை கொண்டும், அபகசித்தலையுங்கண்டு, அந்நாட்டார் மிகத்தாழ்ந்து போற்ற, புகழ்வான்வரை ஏறுங்காலத்து, தமது தந்தையாம் சின்னத்தம்பியா

பின்னையவர்கள், தான்மகளைப்பெற்ற பயன்பெறக்கூடு, அறனடி அடைபவும், சிலகாட்பிற்பட அன்னையர், தம்பதிவழியே சிவனடி சேரவும், "பெண்ணின் பெருக்கக்கயாவுள வெனும்," வாக்கியத்திற்கிணங்கியும், தாளியும் மகப்பேறுமற்ற, ஏகச்சகோதரியார்பாது காப்பில் கைட்டிகபிரமச்சாரி விரதங் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் யீயா அவர்கள் சமந்தளித்தார்க்குரிய கடமைகள் ஓந சிறிதுங்கோடாதவர்களாய் புரிந்து வருங்காலத்து, இந்தியாவில் தென்னாட்டில், பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்கள் தரிசிக்கவேண்டி கிசயஞ் செய்துவரும் வழியில், தனைவசியராம் செட்டிராட்டுள் எவ்வளவும் பொருத்திய அமராவதிபுதூர் வெங்கடாசலஞ் செட்டியார் அவர்கட்கு முறைபடு கல்வி முற்றச்செய்தும், சிலகாளங்கிருந்தும், மேல்படியரால் அளப்பெருந்திசிகள் அளிக்கப்பெற்று அநேகபிரபந்தங்களும், தேவார அடங்கண் முறைப்புத்தகங்களும், சிவஞான யோகிகள் வாய்மலர்ந்தருளிய சிவஞான போதமாபாடியங்கள் அச்சிட; நிதியின்கணக்கும், முயற்சியால் நேர்ந்துள்ள இன்னல்களின் கணக்கினையுஞ் சேடன் வினவவாய் கூசுவன் என்பது உண்மையே சிதம்பரத்தில் சைவசித்தாந்தப்பாடசாலை அமைத்தோங்கவும், பாண்டிநாட்டின் சேலைவாய் என்னுந் திருச்செந்துரின்கண், சுபகிருது வருடம், அர்ச்சிமீ 7 ஆம்நாள் புதவாரத்தன்று, சுப்பிரமணியவித்தியாசாலை தாபனஞ் செய்தும், தமிழ், திருநீறு, உருத்திராக்கம், இலக்கண இலக்கியம், புராண சாத்திரங்களை, சுமார் 30 பேர்கள் வரையும் படிப்பித்தும், பெருநிதி சிலவளித்து மாடங்களோங்க, கல்லூரிக்குரிய வழியான கட்டிட மாடங்கள், கட்டுவித்தும்; படித்து வித்துவான்களாய் ஆனவர்களன்றியும், இனிவரவேண்டும் மாணவர்கட்கு படிப்பிக்கிற உபாத்திமார்கள் குடியிருப்புக்காகவும், பின்னிலத்தில் நந்தனவனமாக்கி, அம்மலர்களைப் பெருமானுக்குத்திருமலை கட்டிச் சாத்தடள்ளங்கொண்டு, வேண்டியமனை, தற்காலத்தும் விலைபெறுமதியாக வேண்டிவைத்

தன் குறித்தகாரியங்கள் இவ்வூரில் தாபனஞ்செய்வித்து இடை
 இடையே சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை, திருவாரூர், திருவையாறு,
 சிர்காழி, காசி, காஞ்சி முதலாயாத் திரைகள் மீண்டும் மீண்டுந்
 செய்த கொண்டு, திருச்செந்தின்மாநகரத்து அமர்த்திருக்குங்
 காலத்து சிதம்பரத் திருநடனத்தின் ஒடுங்குதலை உன்னதபதவி
 யென பன்முறையும் வாய்மலர்ந்தருள்க்கேட்டிருக்கும் மாணவர்
 சட்கு, 1109-ஆ அற்பிசியீ, கந்தசட்டியில், தனிகர்கள், தொன்
 டர் குழாங்கள், மாணவர்கள் சூழ்ந்திருக்கவும், ஐயா அவர்கள்
 கந்தபுராணம்படித்து விரித்துரை கூறியுந், திருக்கலியாணப்படிப்
 பைமுடித்துந், சிலநாள் செல்ல வழக்கம்போல், அருணைக்கார்த்
 திகைக்கும், சிதம்பரத் திருவாதிரைக்கும் தரிசித்து, கைபிறந்தவு
 டன் சென்றுருக்கு வருவேனெனச் சென்ற சிரிலசிரி ஐயாசுவாமி
 நாதபண்டித சிரோன்மணியவர்கள் தீபஉற்சவந்தரிசித்தும் சிதம்ப
 ரம் ஆதிரைநாள் தரிசித்தும் சுமார் வாரம் ஒன்றுக்குள் சிதம்பரத்
 தில் தெற்குநாதவீதியில், தன்னால் பதிட்டைசெய்தருளிய சைவசித்
 தாந்தபாடசாலையின்கண், பண்டுதொட்டு அன்றும் இன்றும் என்றும்
 உயிர்த்தனை பண்டிதரவர்கள் கொண்டிருக்கும் மதுரை திருஞா
 னசம்பந்த சுவாமிகள் மடாலயம் மகாசன்னிதானத்தின் பணிகட
 வாமலும் சோமசுந்தரப்பெருமான் தொண்டுமறவாமலும் பண்டித
 ரவர்களிடம் அன்புகடவாமலிருக்கின்ற சிரிலசிரி மாணிக்கவாசக
 சுவாமிகளும் பெருந்தோட்டம் கனம் முருகேசபிள்ளை அவர்
 களும் பெரும்பயனை அடைந்தும் இனி எதிர்க்கோக்குஞ் சீடனும்
 சிரிமான் வெங்கடாசலஞ் செட்டியாரவர்களும் அருகிருக்கதேவா
 ரப்பாடசாலை மாணவர்களால் தேவார ஒலிஒங்க சூக்கம பஞ்சாக்
 கர செபஞ்செய்யவும் தனிகர் அனைவருஞ் சூழவும் சனசமூக
 பெருக்கத்தின் தனக்குத் தாமே விபூதி அபிஷேகஞ் செய்வித்துக்
 கொண்டும் உருத்திராக்கமாலை கிரம்பத்தரித்தும் இரண்டிகரமுஞ்
 சென்னிமீது குவித்தும் அரகரபென்னும் ஒலி கடலடங்கவும் விண்

ணைர்கள் மண்ணை வாய்க்காலையெடுப்ப மானவர்கள் ஆகிய
 சியர் பெருமான் பெறப்போகின்ற பெரும்பெற்ற எண்ணித்து
 தீக்கவும் தில்லைமுவாயிசுவருள் உண்மையறிந்த தீச்சதகவாமி அவர்
 சளும் சூழ்த்திருக்கும் அமயர், 1109-ஆ மார்சுழிமீ 23உ திர
 வாரம். பூரகச்சத்திரம், சட்டி. சித்யில், கனகசபையின் சிவகாம
 வல்லியார், பதஞ்சலி, வியக்கிசார்துதிக்க, ஆடிய நடராசப்பெருமா
 னது குஞ்சிதபாதத்தில் இரண்டறக்கவந்து பேராணந்தப் பெரு
 வாழ்வை அடைந்தார்கள்.

அதுபற்றிவரும் செய்யுட்கள்:—

கண்ணலுள் கதலித்தெக்குங் கழுகோடு பலாவின் சோலை
 பொன்னல் யிருந்துவாழ பொருந்திய வீழாட டின்
 துன்னலர் துதிக்க வோங்குந் தோன்றலாஞ் சினனத்தம்பி
 இன்னிசக் கசவீமாங்க கன்றனன் நம்மைப்பாலே

1

அன்னை முலைப்பாலுத்த வுண்ணும்போது
 மலஞ்சைத்த சிவஞான வருளை கோக்கி
 சொன்னமொழி வழியொழுக்கிச் சொல்லைந்தாண்டின்
 சோர்வின் திப்பள்ளியுள்ள படிப்புமுற்றி
 முன்னையுள்ள அகத்தயனி வனென்றிபாரும்
 மொழிகின்ற முற்றமிழின் மூவாக்கீர்த்திப்
 பொன்னையா தொத்தாரி சென்பான்பாலை
 பொருந்திறந்த கல்வினை புதுந்துயரி.

2

அன்னில மதிக்குமாறும் புதுமுயலேற்றி
 சின்னக்கடரித்து நால்வர் செழுந்தமிழ்பறைகள் பாட
 துன்னியவாலயங்க டொழுதிட வுள்ளங்கொண்டு
 மன்னினன்சாமி நாதன் மகிழ்ந்தன விர்தியாலே.

3

கடலினைக் கடந்தகாற்றுக் கசடராம் மதங்கள்மேட்டை
 அடர்கதிடக் கிள்ளியிசி அன்செஞ்சார் நிறகாக்கி
 தொடர்ந்திடு மக்கமலை துக்கவே கழுசுதிற்சீபாட்டு

4

சிரீ புகவருட மார்கழித்திற்கள் சேர்ச்சனி சட்டியாம்பூரம்
 அரியயற் கரியானுடிய தில்லை யவனடியன்றி மற்றெல்லாம்
 புரிபவமென்றே புணர்த நிறக்கம்போற்றிடு மைந்தெழுத்தோதி
 களிந்திடாக் கஞ்சவ் காட்டிடப் புகுத்தான் கருணைசேர்
 [சுவாமிபாதவனே. 5

நீயிருக்குள் காலத்தஞ் சைவம்வாடி
 நிலைபுரண்டன சாலபத்துட் செல்ல
 வாயிருக்கும் படி பேசி வலுவினூலை
 வாழ்வழந்த விதவையமணம் வழங்கக்கண்டும்
 போயிருந்து உண்மையுள்ளார் வினைவிற்பென்னை
 போடுகன்ற ஞாலத்துட் புலம்பளிட்டாய்
 தாயிறந்து தவிக்கின்ற குழவியேபோல்
 தவிக்கின்றன் தவிக்கின்றன் தவிக்கின்றேனே 6

நிதிபலவளித்தால் பொன்று நிறைபணி விற்பாரில்லாம்
 பதிபலவளித்தால் காற்று பருமழையிடியுண்டென்று
 கதிசிரி னுணர்ந்திடாத கடையனேய் கருத்திலுன்ற
 பதிப்பொருளுணர்ந்துமெந்தாய்ப் பார்த்திட லொளிச்சலாமோ
 அப்பர்முதல் கால்வர்களும் அழைக்கச்சென்று
 அவருரைத்த அருந்தமிழ்க்கு அருந்தம் சொல்ல
 ஒப்பரிய விண்ணவரும் முனிவர்யாரும்
 உவந்துசென்னி னுருங்கசைத்து முருகுங்கண்ணீர்
 தெப்பத்தில் மிதக்கவிட்ட சாமிகாதா
 திருவாயை மானவர்கள் தேடினாக்கால்
 தப்பித் தேடிவந்துதரும மாமா
 தகாதிது தகாதிது தகாது தானே. 8

அன்னியசமய மாணவகண்டவாய்ப் பேய்கணுப்பன்
 சிம்மயாடிய மெங்கள் சிவனெறி சிக்கிக்கொள்ளத்
 துன்னிய விழுந்தும்போது துயரீ செல்வாயானால்
 என்னினிச்சை வயிற்சை யென்படா தென்செய்யவேனே. 9
 வினையு முனிவர்தேவர் நிலத்துளார் துதிக்கக்கேடும்
 தன்னவ னெருவன்மட்டுத் தருவ தென்னவென்றால்
 முன்னவன் வடந்திருந்த மோனத்தைத் தவிர்க்க்தவாளி
 தன்சையிருந்தத் தோற்ற தளர்ச்சியால் வெகுளிகொண்டே.
 சொற்கண்டும் பொருள்கண்டுஞ் சுவைகள் கண்டுஞ்

மற்கண்டு மெனைப்பிடித்துக் கல்விதந்து
 பன்னாசனவையெற்றி வைத்து மகிழ்வுகண்ட
 பொற்குன்றே யென்குருவே சுவாமிநாதா
 புலம்பினைன் காரணத்தை புகலவென்றும்
 கற்கண்டு சுவாந்தருசி கண்டநாயுங்
 கால்வழந்தே யகலாத கதைகாண்பிரே. 10

மாணவர் மாசிலாமல் மருவிய குளாத்தினென்னை
 கரணவே கருப்பினுடே கணுவென வெறுத்தல் கண்டும்
 நாயக்கல்விதந்த நாயகன் சாமிநாதன்
 கோணலைக்கண்டென் மீதிற் கோவித்துச் சென்றான்போலும் 11

பாடியநீறுகண்டி பளித்திரம் புலித்தோலெங்கே
 தேடிநீ நிதிபொல்லைத்து திருத்திடு மேடுதானெங்கே
 சாடிய சமயத்தார்க்குச் சண்டப் பிரசண்ட மெல்லாம்
 மூடியேசிவன்பாற் செல்ல முழிக்கின்றே முழிக்கின்றேமே 12

குருந்தமாத்தடியிருந்துங் குழாங்கள் குழ
 கோதற்ற வெண்ணீ ரக்கமாலை
 அருந்துமடியார்க்கு சிவஞானபோத
 மருள்வடிவா யிருந்தளித்த தறைந்தார் நூலோர்
 பருவமுள்ள மணிவாசகர்க்கேயன்றி
 பாரிலெமைப்போன்றார்க்குப் பகரக்கானேம்
 அருந்தவமே யுனைக்கண் டார்வந்தாலு
 மருட்கடலிற் படியவிட்டகலலாமோ 13

முலைதருமன்னை தந்தை மொய்குழல்மனவிமக்கள்
 தலைவிரித்தமுதலிந்தத்தரணியிற் காண்பதல்லால்
 கலைமுழுதுணர்ந்துதிஸ்லைக் கழலினை சேர்தலுன்னி
 வலைபடுமான் போற்சீடர்வருந்தினெஞ்சாமிநாதா. 14

இன்னிசைகுறற் கிறங்கி எண்ணி நான்றேடுவேனே
 பன்னியமாற்றங்கேட்டு பதரினன்றேடுவேனே
 அன்னியசமயத்தார்க ளகன்றிடதுரந்தலுந்தன்
 உன்னித சைவப்பக்திக் குருகுதேசாமிநாதா. 15

முன்னுளின் மணமுடித்து மக்கள் பெற்றால்
முன்னுநான்கைத்திருந்து மொழிவார் தின்பே
ரின்னுளி வெத்தனைபூர்சீடர்கேழரியம்பு கின்ற
ரொன்னுமம் இறைவாநாயேன்
பன்னுளிலுன்னுசேரர் வஸ்திரங்கள் பாலிக்குமுடிமரச்
[காற் பயன்வேருண்டோ
பொன்னுரும் திருமேனி சுவாமிநாதா புகழ்பேசபூவுலகின்
[புலவ்யாரே 16

வங்காளஞ் சிங்கப்பூர் சீனத்தாருட் வளர்பாண்டி ராட்டாருஞ்
[சீனாட்டாருஞ்
கங்கைகதிநீரத்தார் தொண்டைராட்டார் கடற்புத்தையிழக்கார்
[தற்றார் யாருந்
திங்களைப்போற் சென்றுவரா நீற்றுமேனித்திருமுத்தகைகரிசிக்க
[படித்தோர்வந்துந்
தங்கள் குறையின்று நறப்பா ரெனவேபேசு கனித்தனியே கண்
[டிருந்தோர் தவிக்கின்றோமே 17

ஈனென்றுங் கருப்பென்று மாடென்றும் மெக்கனையோநா
[மங்க ளியம்பப்புக்தி
போனவழி பூக்கொண்டு பொங்கலிட்டு போற்றுகின்றார் முறை
[களையும் புகுந்துப்பார்த்தோஞ்
சேனமென உயிர்கவருந்நமன்றஊக்கு செய்பார்கள் பூசையென்
[றுஞ் செகத்துள்ளோர்கள்
கானமுறை தமிழ்தந்த சாயிநாதாகவார்துணையுங் கொண்டுசென்
[ற கடுமையாலே 18

பன்றியின் குருளைக்கன்னுன் பாலியளித்தானென்று
ஒன்றியபாடஞ்சொன்ன உத்தமதீன்பாலில்லை
மன்றினிலாமெண்ணல் மலரடிமரத்துசென்றாய்
என்றுநான்காண்பதுன்னை இரங்குவதுணர்ந்திடாமல். 19

பிரமசாரிவிரதம்பூண்ட பேர்கள்ரெண்டு விட்டுமர்
அரவக்கொடியனருகிருக்கு மாருயிர் துலைத்தலால்

பரவச்சிலமில்லையென்று பாரிலுள்ளோர் தூற்றுவர்
கரவிலாதுமுடிவுகண்ட கருணைசாமிநாதனே.

20

கருவினிலிருந்துகாக்குங் கடவுளாமொருவன்கஞ்சத்
திருவடியருளேவாழி திருந்துநீறடியார்வாழி
பொருந்திடச் சாமிநாதன் புரிந்திடுமரங்கள் வாழி
செறிந்திடுஞ் சீடர்யாருஞ் செகமெலாம் வாழி வாழி.

21

அடைந்தார்கள் அடியையும் பொருளளித்து, அவர்கள்
தாபித்ததருமங்களையும், நலிவுறாவண்ணம் நடத்திவரும் திருச்
செந்தூர் மேலக்கோபுரவாயில் திருப்பணி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஆறுமுக
சுவாமி அவர்கள் திருவடிசுட்கும், சோழநாட்டின் பெருந்தோட்
டம் ஸ்ரீமான் முருகேசபிள்ளை அவர்கட்கும் தணவைவகியர் நாட்
டின் அமராபதி புதூர் அழகேசனொத்திதியும், அவைக்கமைந்த
குணமும் திரம்பிய ஸ்ரீமான் வெங்கடாசலஞ் செட்டியாரவர்கட்
கும் என்றென்றும் நன்றிபாராட்டக்கடமையுடையேன்.

மாணக்கன்

திருச்செந்தூர் திருப்புகழ் விநாயக ஓதுவான்.

சுபம்.

சுபம்.

சுபம்.

